روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR
سه‌شنبه | ۱۰ تیر ۱۳۹۹ | ۸ ذی‌القعده ۱۴۴۱ | ۳۰ ژوئن ۲۰۲۰ | سال دوازدهم | شماره ۲۹۶۱ | ۸ صفحه | ۱۰۰۰ تومان
| ۱۱۸۱ سال و ۲۳۷ روز گذشت |
VATAN-E-EMROOZ | VOL.12 | NO.2961 | TUE.JUN.30, 2020 | ISSN:2008-2886

تعداد مبتلایان «کووید-۱۹» در کشور به ۲۲۵۲۰۵ و آمار تلفات به ۱۰۶۷۰ نفر رسید

هشدار: ICUها جا ندارند

عضو کمیته ملی مبارزه با کرونا در گفت‌وگو با «وطن امروز»:
تعجیل در بازگشایی‌ها آمار مرگ و میر و ابتلا را افزایش داد

صفحه ۴

نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی فردا طرح اشغال کرانه باختری را به کنست ارائه می‌کند

انتحار نتانیاهو

گروه‌های مقاومت تهدید کردند این اقدام به منزله آغاز جنگی جدید در سرزمین‌های اشغالی است

صفحه ۷

حکم جلب و تعقیب قضایی ترامپ و دیگر مقامات و عاملان ترور سردار شهید قاسم سلیمانی صادر و به پلیس بین‌الملل اعلام شد

فهرست مجازات

صفحه ۲

انتشار برخی اخبار درباره جریمه ۲ میلیارد دلاری ایران در پرونده شکایت ترکمنستان

پرونده باز!

تغییر نحوه تسویه از تهاتر کالایی به پرداخت ارزی در قرارداد گازی با ترکمنستان از سوی زنگنه و ادعای ترکمنستان مبنی بر پایبند نبودن ایران به قرارداد جدید کشور را در آستانه جریمه چند میلیارد دلاری قرار داده است

صفحه ۳

عکس: رضا رستمی/شانا

خط معیوب مذاکره همراه با امتیازدهی

یادداشت

دکتر سعدالله زارعی: اروپایی‌ها در تجربه جمهوری اسلامی در دوره دموکرات‌ها به طور مثال اوباما و در دوره‌ای که جمهوری‌خواهان سر کار بودند [دوره بوش یا ترامپ]، تکمیل‌کننده پازل آمریکایی‌ها بودند، بنابراین برخلاف بعضی ادعاهایی که روی آن تبلیغات زیادی هم صورت گرفته است، در اولین گام باید این انگاره را که می‌توانیم بین اروپا و آمریکا فاصله بیندازیم یا مانع اتحاد آنان علیه خود شویم، کنار بگذاریم.

۱- تجربه ما می‌گوید اروپا تکمیل‌کننده پازل آمریکا در فشار غیرقانونی علیه جمهوری اسلامی ایران بوده و گاهی در نقش پلیس خوب و گاهی در نقش پلیس بد ظاهر می‌شود. به هر حال این وضعیت را ما در تجربه دست‌کم ۲ دهه اخیر اروپا داریم. این گام اول است، بنابراین ما باید بدانیم لحن بیانیه اتحادیه اروپایی یا لحن مقامات اروپا اگر تند باشد یا کند در هر ۲ وجهش در جهت تامین منافع آمریکا در مقابل منافع جمهوری اسلامی ایران است.

۲- مطلب دیگر این است که اروپایی‌ها در واقع یک کار عملی انجام دادند و یک کار شعاری. کار عملی آن بود که اینها یکصدا آمدند در آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قطعنامه‌ای را ارائه کردند و بعد بر اساس آن آرا را جمع کردند و یک اجماع نسبی را علیه فعالیت مشروع جمهوری اسلامی ایران شکل دادند، این کار عینی بود که علیه ما انجام دادند و تاثیرات خودش را دارد، ما را متهم کردند به اینکه با آژانس همکاری کافی نداریم و در واقع اشکال کار عدم همکاری جمهوری اسلامی ایران است. در بیانیه خودشان هیچ اشاره‌ای به این نکته نکردند که برجام یک قرارداد چندجانبه بین ۶ کشور و حداقل دوجانبه بین ایران و غرب بوده و دو طرف تعهداتی داشتند و آنچه جمهوری اسلامی انجام داد در وهله اول انجام کامل و یکجای تعهدات بوده و در گام دوم نیز کاستن از تعهدات برجامی؛ آن هم در شرایطی که با بدعهدی کامل طرف مقابل مواجه شده. از طرف دیگر آمریکایی‌ها بدون هیچ حق و مستند و ضابطه‌ای در روزی که موظف بودند تعهدات‌شان را اجرایی کنند، تعهدات‌شان را تعلیق کردند یا اصلا رد کردند و ترامپ قانون برجام را به طور رسمی و علنی کنار گذاشت و در بالاترین سطح در روزی که ایران با گشاده‌دستی و حتی افراط به تعهداتش عمل کرده بود، در حقیقت توافق برجام را علنا پاره کرد.

اینها در بیانیه خود در آژانس هیچ اشاره‌ای به این مسأله نکردند و نگفتند ماجرای کاهش تعهدات برجامی از طرف ایران بعد از تعلیق کامل تعهدات برجامی آمریکا و اروپا بوده و در ادامه نیز می‌گویند جمهوری اسلامی تعهداتش را کاهش داده و باید به طور کامل تعهداتش را اجرایی کند(!) این اقدام عملی‌ای است که آنها علیه ما انجام دادند.

در کنار این مسأله آمدند و بیانیه‌ای صادر کردند که این بیانیه ارزش اجرایی ندارد و تبدیل به قانون و قاعده نشده اما یک سند به نفع جمهوری اسلامی هم نیست. اروپایی‌ها به گونه‌ای وانمود کردند که از ادامه حیات برجام حمایت می‌کنند تا برخی در ایران نیز بگویند اروپایی‌ها گامی به جلو برداشتند؛ ما نیز فضایی ایجاد کنیم تا با اروپا وارد گفت‌وگو بشویم بلکه حلقه واسطی در اروپا پیدا کنیم که بین ما و آمریکایی‌ها به گونه‌ای قرار گیرد تا مسائل بین ما و آمریکا نیز کاهش پیدا کند. در واقع این مسأله یک هدف داخلی نیز داشت.

۳- ما به عنوان جمهوری اسلامی باید تحلیل دقیقی از آنچه اروپایی‌ها انجام داده‌اند داشته باشیم که اقدام آنها، کاری منفی و غیرمتعهدانه است که دارای تاثیرات حقوقی خاص خود نیز هست. از آن طرف، یک اقدام تبلیغاتی انجام دادند که به ظاهر حمایت از ادامه حیات برجام است.

کفه اقدام اول سنگین اما کفه اقدام دوم بسیار سبک است. باید به اروپایی‌ها بگوییم ما بر اساس حقوق‌مان که در برجام نیز توافق شده است تعهدات‌مان را کم کرده و حتی خارج نشده‌ایم. حتی نگفته‌ایم ما به برجام پایبندی و اعتقاد نداریم. رئیس‌جمهور نیز رسما اعلام کرد ما به طور موقت تعهدات‌مان را کاهش دادیم و اگر اروپایی‌ها و آمریکایی‌ها به سمت اجرای تعهدات‌شان بروند، ما نیز گام‌های به جلو برداشته را به عقب برگردانده و به نقطه تعهدات کامل بازمی‌گردیم، حتی رئیس‌جمهور اعلام کرد حالا که آمریکا از برجام خارج شده، اروپا بیاید و تعهداتش را عملی کند؛ ما در برجام با این شرایط می‌مانیم. با اینکه طرف اصلی تحریم‌های ایران، آمریکا بوده، حالا که آمریکا بیرون رفته و ما می‌دانیم که با خروج آمریکا و بقای اروپا در برجام باز هم ما مشکلات خاصی پیدا خواهیم کرد و حتی اگر اروپایی‌ها به صد درصد تعهدات‌شان عمل کنند و آمریکا بگوید من قائل نیستم، آمریکایی‌ها می‌توانند تحریم‌های یکجانبه‌ای را علیه ایران اجرا کنند کما اینکه اجرا نیز کردند و دائما برگ جدیدی بر برگ‌های قبلی اضافه می‌کنند؛ اما ما این را نادیده می‌گیریم و به کشورهای اروپایی می‌گوییم شما بیایید و به تعهدات‌تان عمل کنید و اگر چه مشکل ما را به طور کامل حل نمی‌کند اما بالاخره بخشی از مشکلات ما از جمله صادرات نفت و بازگشت پول ناشی از صادرات نفت حل شده و مراودات بانکی بین ایران و اروپا برقرار می‌شود. حتی این کار را هم اروپایی‌ها نکرده و نمی‌کنند؛ در عین حال قلدرمآبانه می‌گویند شما چرا تعهدات‌تان را کاهش داده‌اید و جالب این است که اینها روی کاهش تعهدات ما نیز حساسیت نشان دادند؛ این در حالی است که زمانی که آمریکا از برجام خارج شد، ما نیز می‌توانستیم کامل خارج شویم چون وجه حقوقی داشته و جزو موارد مطرح‌شده در متن برجام است اما این کار صورت نگرفت، الان ما باید با جدیت حقوق خود را پیگیری کرده و جا داشت زمانی که این قطعنامه توسط ۳ کشور اروپایی انگلیس، آلمان و فرانسه به آژانس ارائه شد، سفرای آنها را فرامی‌خواندیم و خیلی جدی به آنها تذکر داده و می‌گفتیم اگر قطعنامه‌ای در آژانس تصویب شود ما چه کاری را در مقابل انجام می‌دهیم و یک خسارت دووجهی را به تصویر می‌کشیدیم اما ما این کار را نکردیم و در تریبون‌ها صرفاً اظهار تاسف(!) و مخالفت کرده، کار اروپاییان را ظالمانه و تاثیرپذیری از صهیونیسم دانستیم و در واقع اظهاراتی بیان داشتیم که خاصیتی نداشت، در حالی که ما باید سفیران ۳ کشور اروپایی را احضار کرده و به طور رسمی گام‌هایی را نشان می‌دادیم؛ برای اینکه آنها وادار به عقب‌نشینی شوند.

۴- اروپایی‌ها فقط پشت تریبون حرف نزده و در آژانس امضا جمع کردند و قطعنامه اجماعی صادر کردند و با توجه به اینکه آژانس یکی از نهادهای تحت مدیریت سازمان ملل است و یک نهاد خصوصی نیست و وابسته به شورای امنیت سازمان ملل است، اروپاییان آمدند و اقدام عملی علیه ما انجام داده و ما در پاسخ، صرفاً جواب تریبونی داشتیم و این اشکال بزرگی است.

همان‌طور که بیان شد، وزارت خارجه باید قبل از اینکه قطعنامه تصویب یا حتی مطرح شود به محض اینکه شنید چنین قطعنامه‌ای دنبال می‌شود باید سفرای این ۳ کشور را احضار می‌کرد و به آنها تذکر جدی می‌داد که این کار را نکرد. متأسفانه دلیلش این است که وزارت خارجه ما برای تلطیف فضای داخل و اینکه مردم ناراحت نشوند این اظهارات تریبونی را بیان کرد؛ انگار مردم ما نیازمند سخنرانی‌های بلیغ وزیر خارجه هستند! زمانی که موقع عملیات و انجام پاسخ مناسب بود، وزارت امور خارجه ما کاری انجام نداد و این ایراد بود و دلیل آن این است که خط مذاکره هنوز از ذهن وزارت امور خارجه ما پاک نشده و این خط مذاکره توأم با امتیازدهی است که در ذهن وزارت خارجه ما است.

۵- مسؤولان وزارت خارجه اینطور فکر می‌کنند که اگر ما امتیاز بدهیم، فضای بین‌المللی را نسبت به خود تلطیف می‌کنیم و این اشتباه است. الان ۲ سال و ۳ ماه است ترامپ از برجام خارج شده؛ اگر شما می‌توانستید فضای بین‌المللی را تلطیف کنید تا به حال میسر شده بود. تلطیف فضای بین‌المللی در شرایطی که ترامپ گستاخی کرده و از برجام خارج شده و از قراردادهای دیگر هم خارج شده، اگر شدنی بود، در تلطیف فضا، قطعا اروپا موفق‌تر بود چون به هر حال آمریکا و اروپا به هم نزدیک‌ترند و می‌توانند با تلطیف فضا، ترامپ را مهار کنند اما شما حتی نتوانستید اروپا را وادار به اجرای تعهداتش کنید. متاسفانه دستگاه دیپلماسی ما در یک تصور غیردقیق، یک‌سری ذهنیت‌هایی را پیگیری می‌کند که این ذهنیت‌ها در تجربه هیچ‌گاه به نتیجه مثبتی برای ملت ایران منتهی نشده است.

تیترهای امروز

گزارش «وطن امروز» درباره روند نقلی و کلنگی شدن خانه‌های مردم در دولت روحانی

پیش به سوی قوطی کبریت

صفحه ۵

فرزند رهبر جنبش اسلامی نیجریه عنوان کرد

قتل ۶ فرزند شیخ زکزاکی

صفحه ۷

بررسی اهداف اصلاح‌طلبان برای حمله به شخصیت‌ها و نهادهای انقلابی به بهانه نامه اخیر خوئینی‌ها

خروس جنگی در شطرنج

صفحه ۲

درباره «حکایت دریا» که مرثیه‌ای برای پایان نسلی از فیلمسازان سینمای ایران است

حکایت آخر خط!

صفحه ۸

نگاه

بن‌بست راهبردی خانم صدراعظم

[نوید مؤمن]

اظهارات اخیر «آنگلا مرکل»، صدراعظم آلمان درباره پایان یافتن رهبری آمریکا بر جهان، به صورت گسترده‌ای در رسانه‌های غربی بازتاب یافته است. برخی رسانه‌ها و تحلیلگران اروپایی، اظهارات مرکل را جسورانه و حاکی از اراده واقعی اتحادیه اروپایی برای استقلال در نظام بین‌الملل تلقی کرده‌اند. «هایکو ماس»، وزیر خارجه آلمان نیز پس از اظهارات مرکل، تأکید کرد جابه‌جایی دولت در آمریکا (پیروزی احتمالی دموکرات‌ها در انتخابات ریاست‌جمهوری ماه نوامبر) نیز تأثیری در اراده برلین و دیگر بازیگران اروپایی، در نفی رهبری واشنگتن در نظام بین‌الملل نخواهد داشت! شاید در نگاه اول، طرفداران تفکیک بازی اروپا از آمریکا، چنین اظهاراتی را شگفت‌آور(!) قلمداد کرده و از آن به‌مثابه شکل‌گیری اراده واقعی اروپا برای گذار از واشنگتن و رهبری آمریکا بر قاره سبز یاد کنند اما مروری دقیق‌تر بر مواضع اخیر مرکل نشان می‌دهد چنین تصوری کاملا اشتباه است: «ما با این طرز تفکر بزرگ شده‌ایم که آمریکا می‌خواهد یک قدرت جهانی باشد اما ممکن است این کشور اکنون تصمیم بگیرد این نقش را کنار بگذارد؛ بنابراین ضروری است اروپا درباره جهان بدون رهبری آمریکا عمیقاً فکر کند».

رمزگشایی از مواضع مرکل چندان دشوار نیست! اگر او از پایان نقش آمریکا سخنی به میان می‌آورد، به معنای اراده اروپا برای دوری از واشنگتن نیست، بلکه چنانکه مرکل تاکید کرده است، این مسأله معلول رویکرد جدید واشنگتن مبنی بر فاصله‌گیری از بازیگران اروپایی است.

ادامه در صفحه ۶